

EXPUNERE DE MOTIVE

În procesul de integrare în Uniunea Europeană, România și-a asumat prin Documentul de poziție al Capitolului 3 – Libera circulație a serviciilor, modificarea și completarea unor prevederi din cadrul legislației privind asigurările, în concordanță cu directivele europene din acest domeniu.

Transpunerea este prevăzută a se face în două etape, ținând cont de condițiile concrete ale pieței asigurărilor din România, și având în vedere că armonizarea totală a legislației pentru acest domeniu va fi realizată la data aderării la Uniunea Europeană.

Luând în considerare cele de mai sus, modificările și completările aduse Legii nr.136/1995 privind asigurările și reasigurările în România, sunt următoarele:

1. Extinderea noțiunii de asigurare obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse terților prin accidente de autovehicule, atât la teritoriul României cât și în afara lui, în vederea creării cadrului necesar unificării (Directiva CEE 72/166, art.3) celor două forme de asigurare.

2. Eliminarea restricției prin care persoanele fizice și juridice române erau obligate să încheie contractele de asigurare cu societăți stabilite în România, cu excepția cazurilor în care asigurările solicitate nu se practicau pe piața internă (Directiva CEE 88/357, art.7).

3. Introducerea unor prevederi prin care asigurătorii să fie obligați să pună la dispoziția asiguraților minimum de informații necesare înainte de încheierea contractului de asigurare (Directiva CEE 92/96, art.31, Anexa II, Directiva CEE 92/49, art.31, paragraful 1), scopul fiind protecția sporită a asiguraților în raportul lor contractual cu asigurătorul.

4. Redefinirea noțiunilor folosite în lege pentru a fi în concordanță cu Legea nr.32/2000 privind societățile de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, cu privire la:

- coasigurare;
- reasigurare;
- retrocesiune.

5. Asigurarea concordanței prezentei legi cu alte acte normative în vigoare, respectiv cu:

- Ordonanța de urgență a Guvernului nr.195/2002 privind circulația pe drumurile publice;
- Legea nr.455/2001 privind semnătura electronică.

6. Completarea legii cu prevederi referitoare la clasele de asigurare privind asigurările de credite și garanții și a asigurărilor de pierderi financiare (Directiva CEE 73/239 - Anexa - clasa XIV).

7. Lărgirea atribuțiilor Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor și asigurarea mijloacelor necesare exercitării supravegherii prudențiale prin adoptarea de norme în aplicarea prevederilor legii.

Adoptarea prezentei Legi va permite progresul instituțional și legislativ, contribuind la:

- stabilirea unui cadru legal potrivit căruia asigurătorii să fie obligați să pună la dispoziția asiguraților înainte de încheierea contractului de asigurare și pe durata derulării lui, în vederea protejării intereselor acestora, informații referitoare la legea aplicabilă, modalitățile de rezolvare a plângerilor, etc.;
- liberalizarea dreptului de încheiere a contractelor de asigurare și cu societăți din străinătate;
- lărgirea atribuției Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, în sensul asigurării mijloacelor unei supravegheri prudențiale;
- o reglementare mai eficientă a fondurilor de protecție prevăzute de lege;
- îmbunătățirea cadrului legislativ necesar creșterii gradului de cuprindere în asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto.

Față de cele prezentate, a fost elaborat proiectul de Lege pentru modificarea și completarea Legii nr.136/1995 privind asigurările și reasigurările în România, pe care îl supunem Parlamentului spre adoptare.

**Tabel de concordanta pentru modificarea si completarea
Legii nr. 136/1995 privind asigurarile si reasigurarile din Romania**

Legea 136/1995		Directiva	Modificari	Observatii
Art	Textul			
Art.1	In România, activitatea de asigurare se desfasoara sub forma asigurărilor facultative și obligatorii, precum și a operațiunilor de reasigurare, de societăți comerciale de asigurare, de asigurare-reasigurare și societăți de reasigurare, denumite în continuare asigurători, respectiv reasigurători	Directiva CEE 73/239 privind coordonarea legilor, reglementarilor si prevederilor administrative privind constituirea si desfasurarea activitatii de catre societatile de asigurari care fac asigurari directe altele decat cele de viata; Art. 1 Directiva CEE 79/267 privind coordonarea legilor, reglementarilor si prevederilor administrative privind constituirea si desfasurarea activitatii de catre societatile de asigurari care fac asigurari directe de viata; Art.2	In Romania, activitatea de asigurare se desfasoara sub forma asigurarilor de viata si a celor generale, facultative sau obligatorii, in conditiile legii.	
Art.4	Este obligatorie asigurarea de răspundere civilă pentru pagube produse prin accidente de autovehicule.	Directiva 72/166/EEC privind coordonarea legilor din Statele Membre privind asigurarea de raspundere civila in legatura cu utilizarea vehiculelor cu motor si legalizarea obligatiei de asigurarea pentru aceasta raspundere; Art. 3	"Art.4. - In sensul prezentei legi, este obligatorie asigurarea de raspundere civila pentru pagube produse tertilor prin accidente de autovehicule, atat pe teritoriul Romaniei cat si in afara ei."	
Art. 6	Operatiunile de reasigurare completeaza activitatea de asigurare prin cedarea si primirea unor riscuri pe piata interna si internationala de asigurari. Cedarea in reasigurare pe piata internationala se va face numai in masura in care riscurile care fac obiectul reasigurarii nu pot fi plasate pe piata interna.	Directiva CEE 64/225 - privind eliminarea restrictiilor privind libertatea de stabilire și libertatea de a presta servicii în domeniul reasigurărilor și al retrocedărilor Art. 1 Statele membre elimină, în favoarea persoanelor fizice și a societăților desemnate în titlul I al Programelor generale de eliminare	Se elimina aliniatul 2	

Comisia de Supraveghere a Asigurarilor

	In operatiunile de reasigurare, raporturile dintre reasigurat, si reasigurator, drepturile si obligatiile fiecarei parti se stabilesc prin contractul de reasigurare.	a restrictiilor privind libertatea de stabilire si libertatea de a presta servicii, restrictiile prevazute in titlul III al programelor de mai sus in ceea ce priveste initierea activitatilor mentionate la art. 2 si exercitarea acestora.		
Art.7	Persoanele fizice si juridice romane incheie contractele de asigurare cu societati stabilite in Romania, cu exceptia cazurilor in care asigurarile solicitate nu se practica pe piata interna. Oficiul de supraveghere a activitatii de asigurare si reasigurare face publica lista societatilor autorizate sa functioneze in Romania si felurile de asigurari practicate.	Directiva CEE 88/357, art.7 – privind coordonarea legilor, reglementarilor si prevederilor administrative referitoare la asigurarile directe altele decat cele de viata, descrierea prevederilor de facilitare a exercitarii depline a libertatii de furnizare de servicii si amendarea Directivei 73/239/EEC; Directiva CEE 2002/83, Art.32 – privind asigurarile de viata	Se elimina	
Art. 10	Contractul de asigurare se incheie in forma scrisa si va cuprinde: - numele sau denumirea, domiciliul sau sediul partilor contractante; - obiectul asigurarii: bunuri, persoane si raspundere civila; - riscurile ce se asigura; - momentul inceperii si cel al incetarii raspunderii asiguratorului; - primele de asigurare; - sumele asigurate; - alte elemente care stabilesc drepturile si obligatiile partilor. Contractul de asigurare nu se	Directiva CEE 92/96, Anexa II, A si B – privind coordonarea legilor, ordonantelor si reglementarilor administrative referitoare la asigurările directe de viață si care modifică Directivele 79/267/CEE si 90/619/CEE (Directiva a treia referitoare la asigurările de viață);	Contractul de asigurare se incheie in forma scrisa. El nu poate fi probat cu martori, chiar daca exista un inceput de dovada scrisa. In cazurile de forta majora in care documentele de asigurare au disparut si nu exista posibilitatea obtinerii unui duplicat, sunt admise orice alte dovezi legale care sa confirme existenta acestora. In contractul de asigurare se vor specifica cel putin detaliile de identificare ale partilor contractante si numele beneficiarului asigurarii, daca acesta nu este parte la contract. Contractul de asigurare va cuprinde:	

Comisia de Supraveghere a Asigurarilor

	poate dovedi prin martori, chiar daca exista un inceput de dovada scrisa.		- numele sau denumirea, domiciliul sau sediul partilor contractante; -obiectul asigurarii: bunuri, persoane si raspundere civila; - riscurile ce se asigura; - momentul inceperii si cel al incetarii raspunderii asiguratorului; - primele de asigurare; - sumele asigurate; Alte elemente pe care trebuie sa le cuprinda contractul de asigurare vor fi stabilite prin norme.	
Dupa art.40 Art. 40¹		Directiva CEE 92/49 privind coordonarea legilor, reglementarilor si prevederilor administrative privind constituirea si desfasurarea activitatii de catre societatile de asigurari care fac asigurari directe altele decat cele de viata si amendarea directivelor 73/239/EEC si 88/357/EEC; Art. 31 para 1 se aplica numai in cazul in care detinatorul politei de asigurare este persoana fizica Directiva CEE 92/96 privind coordonarea legilor, reglementarilor si prevederilor administrative privind constituirea si desfasurarea activitatii de catre societatile de asigurari care fac asigurari directe de viata si amendarea directivelor 79/267 si 90/619/EEC; Art. 31 si Anexa II	Asiguratorii si imputernicitii sai au obligatia de a pune la dispozitia asiguratilor sau contractantului asigurarii informatii in legatura cu contractele de asigurare, atat inaintea incheierii cat si pe durata derularii acestora. Aceste informatii vor fi prezentate in scris, in limba romana vor fi redactate intr-o forma clara si vor cuprinde cel putin urmatoarele elemente : -clauzele optionale/suplimentare si beneficiile rezultate din fructificarea rezervelor tehnice; -momentul inceperii si cel al incetarii contractului, inclusiv modalitatile de incetare a acestuia; -modalitatile si termenele de plata a primelor de asigurare; -elementele de calcul ale indemnizatiilor de asigurare, cu indicarea sumelor de rascumparare, a sumelor asigurate reduse, precum	

			si a nivelului pana la care acestea sunt garantate; -modalitatea de plata a indemnizatiilor de asigurare; -legea aplicabila contractului de asigurare. In aplicarea prevederilor alin.1, se vor emite norme prin care se vor stabili si alte informatii pe care asiguratorii si imputernicitii sai au obligatia sa le puna la dispozitia asiguratilor sau contractantului asigurarii."	
Art. nou 44¹		Directiva CEE 73/239 privind coordonarea legilor, reglementarilor si prevederilor administrative privind constituirea si desfasurarea activitatii de catre societatile de asigurari care fac asigurari directe altele decat cele de viata; Anexa – clasa XIV	Asigurarile de credite si garantii au ca obiect acoperirea riscurilor comerciale de credit de export (cu exceptia celor reglementate prin legi speciale), de vanzare in rate, de credit ipotecar, de credit agricol, precum si de garantii directe sau indirecte. La incheierea tipurilor de contracte prevazute la alin.1, prin metoda folosita in evaluarea riscurilor de credit si a riscului la subscrierea unei garantii, trebuie sa rezulte ca asiguratul indeplineste conditiile necesare pentru a putea fi angajata raspunderea asiguratorului. Daca s-a convenit ca printr-un contract de asigurare directa de credite si garantii, sa se acopere riscul neplatii de catre un debitor al asiguratului pentru un credit acordat acestuia, asiguratorul nu poate	

Comisia de Supraveghere a Asigurarilor

			conditiona acordarea indemnizatiei de asigurare de inceperea actiunii de recuperare prejudiciului, inclusiv prin executare silita, de la respectivul debitor."	
Art.48¹		Directiva 72/166/EEC privind coordonarea legilor in Statele membre in legatura cu asigurarea de raspundere civila pentru utilizarea vehiculelor cu motor si legalizarea obligativitatii de incheiere de asigurare pentru aceasta raspundere civila; Art.3	La inscrierea in circulatie, la efectuarea de modificari in certificatul de inmatriculare sau in cartea de identitate a unui autovehicul si la efectuarea verificarilor tehnice periodice este obligatorie prezentarea dovezii existentei unei asigurari obligatorii in conditiile prezentei legi. Contractul de asigurare atesta existenta asigurarii de raspundere civila auto. Incheierea contractului de asigurare se dovedeste cu polita/tichetul/certificatul de asigurare si orice alt document probator al platii, prevazut de legislatia in vigoare."	
Art.59	Asiguratii sau reprezentantii acestora sunt obligati sa instiinteze in scris asiguratorul despre producerea evenimentului asigurat in termen de 4 zile lucratoare de la data acestuia, cu exceptia cazurilor de forta majora in care termenul de 4 zile lucratoare incepe de la data incetarii acestora.	Directiva 2000/26 privind aproximarea legislatiei in Statele Membre privind asigurarea de raspundere civila auto; Art.1	Se elimina	
Art.61	in vederea protejarii victimelor accidentelor de circulatie auto, soldate cu vatamari corporale sau	Directiva 2000/26 privind aproximarea legislatiei in Statele Membre privind asigurarea de	Se constituie Fondul de protectie a victimelor strazii in vederea protejarii celor pagubiti prin evenimentele	

Comisia de Supraveghere a Asigurarilor

	decese, în care autorul a ramas neidentificat și autovehiculul este neasigurat, se constituie Fondul de protectie a victimelor strazii. Acest fond se va constitui și se va administra de către Biroul asiguratorilor de autovehicule, care va stabili o cota procentuala ce se va aplica asupra volumului de prime brute incasate pentru asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto de către societățile autorizate și va elabora norme privind utilizarea fondului, cu avizul Ministerului Finantelor.	raspundere civila auto; Art.6	rutiere produse de autovehicule supuse inmatricularii, in care autorul a ramas neidentificat sau autovehiculul nu este asigurat pentru raspundere civila auto. Asiguratorii autorizati sa incheie asigurarea de raspundere civila auto sunt obligati sa contribuie la constituirea fondului, proportional cu volumul de prime incasate pentru aceasta asigurare, pana la acoperirea obligatiilor de plata ale acestuia. Aceasta contributie nu va depasi 5% din volumul primelor brute incasate pentru aceasta asigurare. Fondul este destinat platilor de despagubiri pentru vatamari corporale sau decese, daca autorul a ramas neidentificat, respectiv platilor de despagubiri pentru avariere sau distrugere de bunuri si vatamari corporale sau deces, daca autovehiculul a fost neasigurat. In cazul avarierii sau distrugerii bunurilor prin evenimente rutiere produse de autovehicule neasigurate se poate stabili, prin norme, o fransiza care sa ramana in sarcina victimei. Fondul de protectie a victimelor strazii se va constitui, administra utiliza si prelua, in conditiile normelor emise de Comisia de Supraveghere a Asigurarilor."	
--	--	--------------------------------------	--	--

Directiva CEE 92/96

ANEXA II. INFORMATII PENTRU DETINATORII DE POLITA

Urmatoarele informatii, care trebuie comunicate detinatorului de polita înainte încheierii contractului (A) sau pe durata termenului contractului (B), trebuie sa fie date clar si precis, în scris, într-o limba oficiala a Statului Membru al obligatiei de asigurare.

Totusi, asemenea informatii pot fi în alta limba daca detinatorul politei cere astfel si daca legea Statului Membru permite aceasta sau detinatorul politei este liber sa aleaga legea care se aplica.

A. Înainte încheierii contractului, se prezinta informatii despre firma de asigurari de viata, informatii despre obligatiile de asigurare. (a) 1. Numele firmei de asigurari de viata si forma sa legala (a) 2. Numele Statului Membru în care este situat sediul central si, acolo unde este cazul agentia sau sucursala care încheie contractul. (a) 3. Adresa sediului central si, unde este cazul, a agentiei sau sucursalei care încheie contractul. (a) 4. Definirea fiecarui beneficiu si fiecărei optiuni. (a) 5. Termenul contractului. (a) 6. Modul de lichidare a contractului. (a) 7. Modurile de plata a primelor de asigurare si durata platilor (a) 8. Mijloacele de calcul si distributie a indemnizatiilor (a) 9. Indicarea valorilor de rascumparare si a cotizatiilor si masura în care sunt garantate (a) 10. Informatii despre primele de asigurare pentru fiecare beneficiu, atât pentru beneficiile principale cât si pentru cele suplimentare, acolo unde este cazul (a) 11. Pentru polite legate de unitati, definirea unitatilor de care sunt legate beneficiile (a) 12. Indicarea naturii activelor ce stau la baza politelor legate de unitati (a) 13. Aranjamente pentru aplicarea perioadei de racire (a) 14. Informatii generale asupra aranjamentelor de taxe aplicabile tipului de polita (a) 15. Aranjamentele pentru rezolvarea reclamatilor privind contractele din partea detinatorilor de polite, a celor cu asigurare pe viata sau beneficiarilor de contracte incluzând, acolo unde este cazul, existenta unui birou de reclamatii, fara a aduce prejudiciu dreptului de a întreprinde demersuri legale (a) 16. Legea care se aplica contractului acolo unde partile nu au o alegere libera sau, acolo unde partile sunt liberi sa aleaga legea care se aplica, legea pe care asiguratorul propune sa fie aleasa.

B. Pe durata termenului contractului. Pe lângă conditiile de polita, generale si speciale, detinatorul de polita trebuie sa primeasca urmatoarele informatii pe întreaga durata a contractului.

Informatii despre firma de asigurari. Informatii despre obligatiile de asigurare (b) 1. Orice modificare în numele firmei de asigurari de viata, în forma sa legala sau de adresa a sediului sau central si, unde este cazul, a agentiei sau sucursalei care a încheiat contractul (b) 2. Toate informatiile listate la punctele de la (a) 4. la (a) 12 în paragraful A, în eventualitatea unei modificari în conditiile de polita sau unui amendament al legii care se aplica contractului (b) 3. În fiecare an, informatii despre situatia indemnizatiilor.